

λέτης καὶ ὁ κύρ Βασίλης / Κουρλέτης λέγοντας ὁ ἄνω εἰρημένος κύρ Κωνσταντῆς
τὸ πῶς ἔχειν καὶ τοῦ εὐρί / σκεται ἓνα παλαιόσπιτον ἀξεστέαστον εἰς τὸ μέρος τῶν
Μπροσάρων σύνμπλι / ο τοῦ ἴδιου ἄνωθεν κύρ Βασίλη τὸ ὅποιο παλαιόσπιτον κα-
θὼς εὐρίσκεται / μὲ ὅλαν του τὰ δικαιώματα τὸ δίνει καὶ παραδίνει τον καὶ πουλεῖ
τον τοῦ ἄνωθεν / κύρ Βασίλην ο διὰ ρεάλια δύο ἦτοι νόμερον 2/ καθὼς ἀναμετάξυν
τος ἐσια / στήκασιν τὰ ὅποια 2/ ρεάλια τὴν ντιμὴ τοῦ εἰρημένου παλαιόσπιτου
καθομο / λογα ὁ εἰρημένος πουλητῆς ὁ κύρ Κωνσταντῆς πῶς τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερί-
λαβέν / τα ἀπὸ τὸν ἄνωθεν ἀγοραστὴν τὸν κύρ Βασίλη καὶ κράζεται πληρωμένος /
καὶ ξεπληρωμένος ὡς ἓνα ν᾿σπρον καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ ρεφουδάρειν εἰς / τὰς
χεῖρας τοῦ αὐτοῦ ἀγοραστὴν νὰ τὸ κάμη ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς / πρᾶμα ἐδικόν του
καὶ ἀγοράν του καὶ διὰ κανένα καιρὸν ὅπου νὰ ἦ / θελε εὐρεθῇν τινὰς νὰ δώσῃν πεί-
ραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιώματα / διὰ τὸ αὐτὸν πρᾶμα ὀμπλιγάρεται ὁ αὐτὸς πουλη-
τῆς καὶ τὰ καλάν του / νὰ μαντινιέρην καὶ νὰ ντεφεντέρην τὸν ἄνωθεν ἀγοραστὴν
κληρονομικῶς / καὶ τὰ ἐξῆς. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πουλησίας βάζουν
καὶ ἀλληλο / γία τῆς ἀφεντίας ρεάλι ἓνα ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὸ ζημιοῦται καὶ πὰ / λι
ἢ παροῦσαν πουλησία νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην ἐ / πὶ ἀξιοπίστων καὶ
παρακαλετῶν μαρτύρων τῶν κάτωθεν γεγραμμένων.

/ — Ἰάκωβος Γάτος μάρτυρας στᾶνωθε — —

/ — Ἰωάννης Θεολογίτης μάρτυρας στὸ ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

401

Διαθήκη

φ. 220^v-221^r

/ Φ 227 Ἐβγαλμένος ὁ πόντος που λε[.]ν δ[
] / τὰ πράματα ποὺ ἐπούλησε [.....

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Μαρτίου 5/ κατὰ
τὸ [.....] / εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τῆς ἀρχόντισσας κυρίας Γλέτας ἀρχόντισσας τοῦ
ἀφέντη [...] / Ντακορόνια ἐπειδὴ καὶ οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων οἶδε τὴν τελείωσιν
αὐτοῦ οὐδὲ τὴν ἡμέρ[αν οὐ] / δὲ τὴν ὥραν κατὰ τοῦ Κυρίου τὸ λόγον διὰ τοῦτον
καὶ ἡ ἄνω εἰρημένη ἀρχόντισσα εὐρ[ισκο] / μένη ὅλη ὑγιῆς καὶ γεραλέα μήτε μὲν
εἰς κλίνην κατὰκοιτην μήτε νόσον περιβ[α] / λλομένη μὰ ὅλη ὑγιῆς περιπατωμένη εἰς
τὸ ἀρχοντικὸν τῆς καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τ[ης] / κατὰ τὴν τάξιν σῶο γὰρ ἔχει τὸ

νοῦ ἀκεραία τῇ γλῶττα καθαρὰ τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς [έ] / τέρας της αἰσθήσεις χάριτι
 Χριστοῦ μὰ φοβιζαμένη τὴν ἀωρία τοῦ πικροτάτου / θανάτου μὴν τὴν καταλάβη
 ἀφνίδια καὶ μείνη ἀδιόρθωτην ἐπροσκάλεσεν / ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριο ἵνα
 διὰ τῆς τοιαύτης διαθήκης διορθωθῇ / σεται καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν
 Χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπη καὶ τετε / λειωμένη συνχώρεσιν ἔπειτα ζητεῖν
 καὶ αὐτὴν τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν εἶτα / λέγειν πὼς ἀφήνει διὰ ψυχικὴν της σωτηρία
 ἓνα κομματάκι πρᾶμα / ὅπου ἔχειν παντοτινὸ μὲ τὸν Ἀντώνη ὁπούτονε κοπέλλι
 Μαγκατώνη Γγίλιοῦ εἰς τὸ μέρος τῆς Κουκουμάβλας καὶ ἔ / χει μέσαν καὶ ἐλιές
 καὶ ἄλλα δέντρα τὸ ὁποῖο τὸ ἀφήνει εἰς τὸν μπάνκον τῆς κιουρᾶς / μας τῆς Μητρό-
 πολης ἀποθανώντας της μὲ τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην ὡσὰν ἀπο / βιώσῃ ἀπὸ τὸν κό-
 σμον ἐτοῦτον καὶ πάρει τον ὁ μπάκος νὰ εἶναι κρατημένος ὁ μπά / κος τὸ λάδι ὅπου
 ἤθελεν ἀγγίξειν ἡ πάρτην τῶν ἄνωθεν ἐλιῶν τοῦ εἰρημένου πρα / μάτου ξεχὸς τοῦ
 κουντουβερνάρη νὰ τὸ μοιράζου μὲ τὸ μοναστήρι τῶν ἀφεντῶν / τῶν καπουτζίνω
 διὰ νᾶφτει τὸν καντήλι τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου καὶ οὕτως νὰ μοιρά / ζεται εἰς τὴ μέ-
 σην παντοτινὰ αἰωνίως εἰς τὰ αὐτὰ ἄνωθεν μπάκον καὶ καπου / τζίνω. Ἀκόμη ἀφή-
 νει τοῦ ἀφέντη τοῦ πρ' Ἀντώνη τοῦ Γᾶ τοῦ ἐδικοῦν της διὰ τὴ ψυχὴ / της καὶ διὰ
 πατρεμόνιον τοῦ ἓνα κομμάτιν ἀμπέλι ὅπου ἔχειν στὶς Σίφωνες σύν / μπλιο τοῦ σι-
 νιὸρ Χρυσάκη Γιουστινιάνου καὶ σινιὸρ Γερμανάκη Κορονέλλου καθὼς εὕρισκε / ται
 δεντρολογημένον καὶ τὰ χωράφια ὅπου ἔχειν τὶς πάρτες στὸν Ἀγιο Ἰωάννη / στὶς
 Ἀμασκάλες καὶ εἰς τὸν Ἀγιο Μύρωνα καὶ ἀλλάζονται οἱ πάρτες καὶ εἶναι παντο-
 τι / νὰ καὶ εἶναι τοῦ Ἀγίου Ἰωάννη μὲ τοῦ Μάϊτοῦ τὸν υἱὸ καὶ τοῦ Ἀγίου Μύρωνα
 μὲ τοῦ Ψαθᾶ /. Ἀκόμη καὶ τὸ πρεγαρδάκιν πού ἔχειν στὴν Ἀγια Μαρίνα σύνμπλιο
 τῆς Ἀ / γίας Μαρίνας ἀντίκρυ. Ἀκόμη καὶ τὸ σπίτι τοῦ Σανκριοῦ μὲ τὴν κοπριά
 ὡς καθὼς εὕρισκονται. Ἀκόμη ἀφήνει τῆς Φλουρέντζας τῆς θυγατέρας τῆς Μαντα-
 λέ / νας τοῦ Βιζάτου διὰ τὴ ψυχὴν της δύο κομματάκια χωράφια ὅπου ἔχειν / εἰς
 τὲς Τρίποδες τὸ ἓνα σύνμπλιο τοῦ Ζόρου καὶ τὸ ἄλλο σύνμπλιο τοῦ ποτὲ Μοδι / νοῦ
 Βάβουλα ἐλεύθερα. Ἀκόμη ἄλλο ἓνα χωράφιν στὰ Κάτω Χωρία παντο / τινὸ μὲ
 τὸν Ἀντώνη τοῦ Μαθιοῦ νὰ τὰ παίρνῃ ἀποθανώντας της. Ὅθεν λέγει / [...] τον
 ἀπάνω εἰς τὴν ψυχὴν της πὼς τὰ πράματα πού ἐπούλησε ἀπὸ γονικὰν της / τὰ ἐπού-
 λησεν θεληματικῶς της χωρὶς κανενὸς ἀνέκασιν ἢ συνβουλὴ μόνον διὰ πολλὰς / χρεῖες
 ὅπου τὴν εὐρήκασιν καὶ ἐδῶ καὶ τὰ ὅσαν πράματα ἐδικὰν της ὅπου ἤτανε καὶ / ὅχι
 βαλμένη ἀπὸ τὸ ἄρχο της νὰ τὰ πουλήσῃ μόνον ἕξ κι ἂν τῆς βουλῇ καὶ ἔτζι ὅποι / ος
 ἤθελε εὐρεθῇ νὰ σκανταλίσῃ τὸν ἄντραν της ἢ νὰ τὸν ἐσυνχύσῃ διὰ τὴν αὐτὴ /
 ὑπόθεσιν νὰ μὴ μπορῇ νὰ εὕρισκῃ κανένα δικαίωμα εἰς καμιὰ κρίσιν διατὶ αὐτὸς
 / δὲν ἐπατζαρίστην εἰς αὐτὰ ὅλα μήτε διὰ χρέος ἐδικόν του ἐδωθήκασιν ἄλλα ὡς
 ἄνωθε / γράφω. Οὕτως μαρτυρᾶν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ εἰς τὴ ψυχὴν της λέγοντας ἀκόμη

καὶ τοῦτο ὅτιν ὁ / ποῖος ἤθελε εὐρεθῆν νὰ ἐναντιωθῆν καὶ νὰ σκανταλίσην σὲ ὅσαν
ἀφήνει καὶ / παραγγέλλει εἰς τὴν παροῦσαν τῆς διαθήκην νὰ ἔχη τὴν κατάρρα τοῦ
ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ / καὶ τῆς κυρίας τῆς Μητρόπολης καὶ τοῦ ἀγιωτάτου παπᾶ καὶ
τὴν ἐδικήν τῆς καὶ τῶ γονέων / τῆς εἰς τὴν ψυχὴν του καὶ εἰς τὸ ἔχειν του. Ἀκόμα
καὶ τὸ πατριμόνιο ὁποῦ δωκε κα / θῶς τοῦ τὸ γράφει τοῦ ἀφέντη πρὲς Μιχέλη τὸ
κοφερμάρει πάλι νὰ εἶναι βέβαια / ο καὶ ἀχάλαστον. Ὅθεν ρωτήθησαν / παρ' ἐμοῦ
τοῦ / [νοτ]τάριου / εἰ ἔχει παραγγεῖλει τί ἕτερον καὶ εἶπε μου / οὐχὶν εἰ μὴ ἡ
παροῦσαν τῆς διαθήκην θέλει νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην / καὶ ἂν ἤθελε
βρεθῆν ἄλλο γράμμα ἢ πρωτύτερον ἢ ὑστερότερον νὰ μὴν / ἀξιζήν ἀλλὰ τούτην
νὰ ἔχην τὸ κύρος καὶ ἀνέκοπτο πλὴ παρακαλεῖ καὶ / ἀξιόπιστους μαρτύρους οἱ
ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος. Ἀκόμα λέγειν καὶ τοῦ / τον ἡ ἄνωθεν ἀρχόντισσαν
ὅτιν ἀποσβιώσῃν ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτοῦτον νὰ τρώ / γην ὁ ἄρχος τῆς ὁ σινιὸρ Φαντά-
κης ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ ἤτρωγε αὐτὴν ἀπὸ τὰ πράματάν / τῆς καὶ ἀπὸ τὴν ἀσπετατίβα
τοῦ γονικοῦν τῆς καὶ ἀποθανώντας του νὰ εἶναι πάλι τοῦ / ἀνηψοῦν τῆς τοῦ σινιὸρ
Ἀντωνάκην ὅλη ἡ ἀσπετατίβα. Ἀκόμη λέγειν καὶ παρακαλεῖ / τὸν ἀφέντη πρὲς
Μιχέλη ὅτιν ἂν ἴσως καὶ ἀποθάνει αὐτὴν καὶ ζῇν ὁ ἄρχος τῆς νὰ τὸ / ν ἔχην νὰ
κάθονται μαζὶν μέσον εἰς τὰ σπίτιαν τῆς ποῦ τοῦ ἔχειν γραμμένα εἰς τὸ πα / τρι-
μόνιον του ἐπειδὴν καὶ νὰ εἶναι ξένος καὶ δὲν ἔχειν ποῦ πάγειν νὰ πορεύγουνται
μαζὶν / ὥσάν κύρης καὶ παιδὶ εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν —

/ — Ἰάκωβος Γρίσπος κανονικὸς μάρτυρας ὡς ἄνωθεν.

/ — Φραντζῆσκος Μαρανγγὸς κανονικὸς μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε.

/ — Μᾶρκος Μελεσσουργὸς μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν

/ — Φραντζέσκο Βρίτζιος - Γιουστινιάνος μάρτυρας στὰ ἄνωθεν.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

402

Ἀγοραπωλησία

φ. 221^v

/ Εἰς φύλλον 228

Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Μαρτίου 9/ εἰς
τὴν τοπο/θεσίαν τῶν] / Γλινάδων εἰς τὸν οἶκον τοῦ κύρ Μανώλη Καπούνη ἐδῶ
παρὼν ὁ αὐτὸς κύρ Μανώλης καὶ ἀπὸ [τὸ ἄλλο μέ] / ρος ὁ κύρ Μανώλης Γληνὸς
λέγοντας ὁ αὐτὸς Γλινὸς πῶς ἀπὸ τὸ πρᾶμα ὁποῦ ἔχειν ἐδῶ εἰς [χωρ] / γιουδάκιν